

(N° 24.)

Chambre des Représentants.

SEANCE DU 4 DÉCEMBRE 1925.

Projet de loi prolongeant certains délais d'imposition et retardant la clôture de l'exercice 1922

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESSIEURS,

Le projet de loi que, d'après les Ordres du Roi, j'ai l'honneur de soumettre à vos délibérations, tend à prolonger de deux mois les délais utiles pour l'enrôlement des cotisations aux impôts directs et aux taxes y assimilées des exercices 1920 à 1922 et à reporter au 31 décembre 1923 la date extrême pour l'établissement des impôts spéciaux sur les bénéfices de guerre ou sur les bénéfices exceptionnels des années 1919 et 1920; il a en outre pour but de retarder de deux mois la clôture de l'exercice 1922.

ARTICLE PREMIER.

Depuis la mise en vigueur du nouveau régime fiscal en matière d'impôts sur les revenus, le Gouvernement a été amené à solliciter des prolongations successives des délais utiles pour l'établissement des cotisations afférentes aux exercices clos. Ces mesures exceptionnelles se sont justifiées par l'impossibilité dans laquelle l'Administration s'est trouvée, malgré les plus louables efforts, de terminer en temps opportun l'examen des déclarations relatives auxdits exercices, à raison du retard qu'a subi le vote du projet devenu la loi du 5 août 1920, qui modifiait dans quelques-unes de ses dispositions essentielles, la loi organique du 29 octobre 1919.

Grâce au zèle et au dévouement dont ne cesse de faire preuve le personnel de l'Administration des Contributions, il a été possible de réduire sensiblement le retard précédemment constaté; aussi le Gouvernement peut-il aujourd'hui se borner à demander une prolongation de délai de deux mois seulement, persuadé que, pour 1925, la situation sera redevenue normale.

Au 31 octobre dernier, il restait à examiner pour chacun des exercices 1920, 1921 et 1922, respectivement 9,500, 64,000 et 67,000 déclarations. C'est dire que pour 1920, le travail est virtuellement terminé et que pour

les deux exercices suivants, il pourra l'être aisément à la fin de l'année, la moyenne mensuelle du nombre de déclarations vérifiées dépassant 100,000 par exercice.

ART. 2.

Cette prolongation du délai utile pour le règlement des cotisations de 1922 notamment, rend nécessaire la prorogation au 31 décembre prochain, de la date de clôture de l'exercice 1922. Agir autrement, serait d'ailleurs fausser les résultats financiers de ce dernier exercice puisque, conformément à l'article 28 de la loi du 15 mai 1846 (1), sur la comptabilité de l'État, les impositions enrôlées en novembre et décembre devraient être rattachées aux produits de 1923, qui sont déjà grossis des rappels effectués depuis le 1er janvier sur les exercices de 1920 et 1921.

ART. 3.

En ce qui concerne l'impôt spécial sur les bénéfices de guerre, le délai d'imposition devrait, en vertu de l'article 24 de la loi du 3 mars 1919, prendre fin cinq ans après sa publication, soit le 6 mars 1924. Or, presque chaque jour, l'Administration est mise en possession d'indices permettant de présumer chez certaines personnes, la réalisation de profits importants au cours de la période de guerre. D'autre part, les recherches entreprises notamment en matière de fraude de mares, fournissent, elles aussi, dans bien des cas, une documentation précieuse pour découvrir de nouveaux redevables de l'impôt spécial.

Il serait peu moral et contraire aux intérêts des pouvoirs publics de permettre aux intéressés d'échapper à l'impôt à la faveur de la forclusion. Aussi estime-t-on devoir proposer de reporter au 31 décembre 1925, la date d'expiration du terme endéans lequel cet impôt pourra être établi. Un même délai sera accordé pour régler les cotisations à l'impôt spécial sur les bénéfices exceptionnels de 1919 et de 1920. A la rigueur, l'examen des déclarations souscrites pour cet impôt devrait, selon l'article premier du présent projet, être achevé à la fin de l'année courante, les dispositions légales et réglementaires relatives aux impôts sur les revenus s'appliquant audit impôt spécial. Mais, les contrôleurs ayant été obligés de se consacrer en ordre principal aux travaux d'établissement des taxes ordinaires, il ne leur sera pas possible de terminer, en temps voulu, la vérification souvent longue et difficile des déclarations à l'impôt spécial, régulièrement souscrites pour 1920 (bénéfices de 1919) et pour 1921 (bénéfices de 1920).

Une prolongation s'impose donc et en raison de la connexité qui existe entre cet impôt et celui qui atteint les bénéfices extraordinaires de guerre, il a paru opportun d'adopter la même date comme terme du délai d'imposition.

*Le Premier Ministre,
Ministre des Finances,*

G. THEUNIS.

(1) Les sommes réalisées sur les ressources de l'exercice clos, sont portées en recette au compte de l'année pendant laquelle les recouvrements sont effectués.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 4 DECEMBER 1925.

Ontwerp van wet

tot verlenging van sommige tijdsbestekken voor aanslag en tot verdaging van de afsluiting van het dienstjaar 1922.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Het ontwerp van wet dat ik, ingevolge 's Konings bevelen, de eer heb aan uwe beraadslagingen te onderwerpen, heeft tot doel de tijdsbestekken voor het opnemen in de kohieren van de aanslagen in de rechtstreekse belastingen en in de daarmee gelijkgestelde taxes over de dienstjaren 1920 tot 1922 met twee maanden te verlengen en den uitersten datum voor het vestigen der aanslagen in de bijzondere belastingen op de oorlogswinsten of op de uitzonderlijke winsten van 1919 en 1920 tot 31 December 1923 te verschuiven; daarenboven wordt bij dit ontwerp ook nog beoogd de afsluiting van het dienstjaar 1922 twee maanden uit te stellen.

ARTIKEL EÉN.

Sedert het van kracht worden van het nieuw fiscaal regime in zake inkomstenbelasting, is de Regeering er toe genoopt geweest achtereenvolgende verlengingen aan te vragen voor de tijdsbestekken tot geldige vestiging der aanslagen in verband met de afgesloten dienstjaren. Die uitzonderlijke maatregelen worden gebillijkt door de ontoegankelijkheid, waarin het Beheer, de loffelijkste pogingen ten spijt, zich bevonden heeft om het onderzoek der aangiften over gemelde dienstjaren ten gepasten tijde te voleindigen, zulks wegens de vertraging bij het stemmen over het ontwerp — thans wet van 3 Augustus 1920 — waarbij de wet tot inrichting van 29 October 1919 in sommige harer hoofdbepalingen gewijzigd werd.

Dank zij den ijver en de toewijding, waarvan het personeel van het Beheer der Belastingen onophoudelijk blijk geeft, is het mogelijk geweest den vroeger bevonden achterstand merklijk in te winnen; ook volstaat het dat de Regeering nu eene verlenging van twee maanden aanvraagt, wijl zij overtuigd is dat de toestand voor 1923 terug normaal zal geworden zijn.

Op 31 October jongstleden bleven voor elk der dienstjaren 1920, 1921 en 1922, onderscheidelijk nog 9,500, 64,000 en 67,000 aangiften na te zien. Men kan dus zeggen dat voor 1920 het werk feitelijk voltooid is en dat het voor beide volgende dienstjaren gemakkelijk tegen het einde van 't jaar kan

af raken, vermits het maandelijksch middelen cijfer der nageziene aangiften ruim 100,000 per dienstjaar beloopt.

ART. 2.

Die verlenging van het tijdsbestek tot geldige regeling van de aanslagen over 1922 namelijk, maakt het noodzakelijk den datum van afsluiting van het dienstjaar 1922 tot 31 December aanstaande te verschuiven. Met anders te handelen, zou men de financiële uitslagen van gemeld dienstjaar in een valsch licht plaatsen, vermits de in November en December in de kohieren opgenomen aanslagen, overeenkomstig artikel 28 der wet van 13 Mei 1846 (1) op de Staatsrekenplichtigheid, zouden moeten gevoegd worden bij de middelen van 1923, die reeds vermeerderd zijn met de sedert 1 Januari op de dienstjaren 1920 en 1921 gedane navorderingen.

ART. 3.

Wat de bijzondere belasting op de oorlogswinsten aangaat, moest de termijn tot aanslag, krachtens artikel 24 der wet van 3 Maart 1919, vijf jaar na afkondiging van die wet, dus den 6 Maart 1924, ten einde loopen. Doch het Beheer ontvangt, bijna dagelijks, gegevens die toelaten bij sommige personen het behalen van aanzienlijke winst onder den oorlog te vermoeden. Anderzijds verstrekken de navorschingen, namelijk in zake markensmokkel, in menig geval eene kostbare documentatie om nieuwe personen die de bijzondere belasting verschuldigd zijn te ontdekken.

Het zou weinig zedelijk en in strijd met de belangen der openbare machten zijn, de betrokkenen toe te laten onder begunstiging van de verjaring aan de belasting te ontkomen. Ook wordt noodig geacht te moeten voorstellen de uiterste datum tot geldige vestiging van die belasting te verschuiven tot 31 December 1923. Dezelfde termijn zou verleend worden voor het regelen der aanslagen in de bijzondere belasting op de uitzonderlijke winsten van 1919 en van 1920. Streng genomen, moest het onderzoek der voor die belasting onderschreven aangiften, volgens artikel 1 van het ontwerp dat ons bezighoudt, tegen het loopend jaar af zijn, vermits de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de belastingen op de inkomsten op gemelde bijzondere belasting toepasselijk zijn. Maar de toezieners zijn verplicht geweest zich hoofdzakelijk te wijden aan de werkzaamheden van vestiging der gewone belastingen, het zal hun dus niet mogelijk zijn het vaak langdurig en moeizaam onderzoek der voor 1920 (winst van 1919) en voor 1921 (winst van 1920) regelmatig onderschreven aangiften in de bijzondere belasting ten gepaste tijde te voleinden.

Eene verlenging is dus geboden en, wegens den samenhang tussehen deze laatste belasting en die op de oorlogswinsten, leek het voegzaam een zelfden einddatum van den termijn tot aanslag aan te nemen.

*De Eerste Minister,
Minister van Financiën,*

G. THEUNIS.

(1) De sommen op de middelen van het afgesloten dienstjaar verwezenlijkt, worden in ontvangst gebracht op de rekening van het jaar tijdens hetwelk de inningen gedaan worden.

PROJET DE LOI

prolongeant certains délais d'imposition et retardant la clôture de l'exercice 1922.

Albert,

ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Premier Ministre, Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le projet de loi dont la teneur suit sera présenté en Notre Nom aux Chambres Législatives, par Notre Premier Ministre, Ministre des Finances.

ARTICLE PREMIER.

Sans préjudice aux dispositions de l'article 2 de la loi du 24 octobre 1919, contenant le budget général des recettes et des dépenses pour l'exercice 1919 (1), les cotisations en matière d'impôts directs et de taxes y assimilées, résultant de déclarations relatives aux exercices 1920 à 1922, peuvent être valablement établies jusqu'au 31 décembre 1923.

(1) Qui fixe à 5 ans le délai pour le rappel des droits fraudés.

WETSONTWERP

tot verlenging van sommige tijdsbestekken voor aanslag en tot verdaging van de afsluiting van het dienstjaar 1922.

Albert,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Op de voordracht van Onzen Eersten Minister, Minister van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUTEN :

Het wetsontwerp waarvan de inhoud volgt, zal door Onzen Eersten Minister, Minister van Financiën, in Onzen Naam bij de Wetgevende Kamers ingediend worden.

ARTIKEL EÉN.

Onverminderd de bepalingen van artikel 2 der wet van 24 October 1919, houdende de algemeene begroting der ontvangsten en uitgaven over het dienstjaar 1919 (1), mogen de aanslagen in zake rechtstreeksche belastingen en daarmede gelijkgestelde taxes, voortvloeiende uit aangiften betreffende de dienstjaren 1920 tot 1922, op geldige wijze gevestigd worden tot op 31 December 1923.

(1) Dat het tijdsbestek voor de navordering der gesloten rechten op 5 jaren vaststelt.

ART. 2.

Par dérogation exceptionnelle aux dispositions du dernier alinéa de l'article 2 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'État, le délai concernant les opérations relatives au recouvrement des produits, à la liquidation et à l'ordonnancement des dépenses de l'exercice 1922, est prolongé jusqu'au 31 décembre 1923.

ART. 3.

Prendront fin au 31 décembre 1923 les délais utiles pour l'établissement des cotisations à l'impôt spécial sur les bénéfices de guerre et aux impôts spéciaux sur les bénéfices exceptionnels de 1919 et de 1920.

Donné à Bruxelles, le 3 décembre 1923.

ART. 2.

Met uitzonderlijke afwijking van de bepalingen van het laatste lid van artikel 2 der wet van 15 Mei 1846 op de Staatsrekenplichtigheid, wordt het tijdsbestek betreffende de verrichtingen in verband met de invordering der middelen, met de verevening en met de ordonnancering der uitgaven over het dienstjaar 1922, verlengd tot 31 December 1923.

ART. 3.

Verstrijken op 31 December 1923 de tijdsbestekken binnen dewelke de aanslagen in de bijzondere belasting op de oorlogswinsten en in de bijzondere belastingen op de uitzonderlijke winsten van 1919 en 1920 op geldige wijze mogen gevestigd worden.

Gegeven te Brussel, den 3 December 1923.

ALBERT.

Par le Roi :
Le Premier Ministre,
Ministre des Finances,

Van 's Konings wege :
De Eerste Minister,
Minister van Financiën,

G. THUNIS.

